

Svedomie je Boží hlas v nás

V každom z nás je vrozená prirodzená schopnosť rozoznávať, čo je dobré a čo morálne zlé. Svedomie – to je Boží hlas v nás. Tento hlas môže byť však zdeformovaný. „Poslucháč“ môže tento Boží hlas zle prijímať, môže ho v sebe deformovať. Preto má zmysel hovoriť o formovaní svedomia. Stretávame ľudí s rozličným svedomím: laxným, zvráteným, zmäteným, málo pozorným, zdeformovaným, škrupulóznym, správnym a jemným. Svedomie musí byť formované pravdou, lebo len „pravda nás môže vyslobodiť“ (porov. Jn 8, 32).

Neraz je potrebné nedôverovať obmedzenému svetlu svojho rozumu a svojho svedomia. Treba ho kontrolovať, dať do súladu s pravdou. Svedomie musí byť otvorené pre pravdu. V každom z nás je nebezpečenstvo sebaklamu. Človek má schopnosť ospravedlňovať sa namiesto toho, aby sa v celej pravde, aj vo svojej hriechnosti, postavil pred Boha. Potrebné je tu jasné poznanie. Nepodliehať príliš iba vlastným názorom, vlastnému hodnoteniu, nebuť si príliš istý svojou mienkou, svojím názorom, ochotne prijať radu aj kritiku od druhých. „Skutočná čnosť sa nebojí kritiky“ (I. Krasicki).

Treba byť sebakritický, nedôverovať príliš sebe samému. Kritizovať treba predovšetkým seba samého. Kto dokáže druhých kritizovať, a to tvrdo a bezohľadne, a voči sebe je zhovievavý a tolerantný – utvrdzuje sa v sebaklame, „zatvrdilosti srdca“ a duchovnej zaslepenosti. Svedomie je odzrkadlením stupňa hodnoty človeka. Zamilovanie si pravdy a hľadanie dobra je znakom zreleho svedomia.

Morálna schyzofrénia – rozdvojenie,

dvojtvárny život - nie je uprostred ľudí zriedkavým javom. Teoreticky sa môžeme nadchýnať krásnymi príkladmi, peknými duchovnými teóriami, dokonca ich môžeme aj obhajovať, ale nič z toho neuvedieme do svojho života. A to je ďalší prejav hrozného klamstva a zaslepenosti svedomia – vedieť a nekonať! Ľudia dokážu pošpiniť správne kritéria dobra a mravného zla. Svedomie môže podľahnúť zatemneniu a pokriveniu pod nátlakom pýchy, vplyvu zlého prostredia (kard. Newman). Niekto môže manifestačne hovoriť: „Ja sa riadim svedomím“, ale bolo by dobré dodať, že to „svedomie musí byť správne“. Všetci tak robia, prečo by som mal byť iný – norma tzv. „priemernosti“ – pôsobí na nás sugestívne. Pocit sebauspokojenia, sebaistota, stagnácia – môžu byť veľmi nebezpečné a najčastejšie označujú už deformované svedomie. Buť človekom svedomia znamená „vyžadovať“ niečo od seba, dvíhať sa z vlastných pádov, neustále prežívať svoje obrátenie.

Buť človekom svedomia predovšetkým znamená v každej situácii počúvať svoje svedomie, nezahlušiť v sebe jeho hlas, hoci to je neraz ťažké a vyžaduje to od nás veľmi veľa. Čas skúšok nášho svedomia stále trvá! Dobré vykonaná meditácia, uvažovanie o Božom slove, uvažovanie o svojich skutkoch je veľkým pomocníkom a prostriedkom pri výchove správneho a jemného svedomia. Základnou podmienkou práce na sebe, je dôkladné poznanie seba samého. Buť voči sebe úprimný. Čo si o mne myslia druhí? Najdôležitejším však ostáva to, čo o mne súdi Boh!

Svätý Matúš apoštol-evanjelista

R: Blízky je Pán všetkým, čo ho vzývajú.

- 1 *Budem ťa velebiť každý deň *
a tvoje meno chváliť navždy a naveky.*
- 2 *Veľký si, Pane, a veľkej chvály hoden, *
tvoju veľkosť nemožno preskúmať.*
R.
- 3 *Milostivý
a milosrdný je Pán, *
zhovievavý a veľmi láskavý.*
- 4 *Dobrý je Pán ku každému
a milostivý ku všetkým
svojim stvoreniam.*
R.
- 5 *Spravodlivý je Pán
na všetkých svojich cestách *
a svätý vo všetkých
svojich skutkoch.*
- 6 *Blízky je Pán všetkým,
čo ho vzývajú, *
všetkým, čo ho
vzývajú úprimne.*
R.

Ťažko stráviť ná štedrosť

Po prečítaní tohto evanjelia chápeme, prečo v krajinách s trhovou ekonomikou a so slobodným podnikaním je mzda vecou dohody, ktorá sa nezverejňuje a o ktorej ani nie je vhodné hovoriť. A takisto chápeme, prečo zamestnávateľa nemajú radi odborárov, najmä tých s marxistickým myslením, ktorí sa dožadujú čoraz vyššej mzdy aj bez ohľadu na reálne možnosti zamestnávateľov.

Podobenstvo o štedrom hospodárovi je akoby Matúšovou verziou Lukášovho podobenstva o márnoträtom synovi, jeho otcovi, ktorý bol štedrejší, než jeho syn dokázal utrátiť, a o staršom bratovi, ktorému sa zrazu zdal otcov postoj diskriminačný v porovnaní s jeho vernosťou. No tento príklad dráždi ešte viac, lebo používa ekonomickú terminológiu – a na naše platy a peňaženky sme mimoriadne citliví.

Spočiatku všetko vyzerá normálne. Denár bol priemerným denným zárobkom a pri tých prvých nádeňníkoch bol výsledkom vzájomnej dohody. Práca na dohodu. S tými ďalšími síce žiadna dohoda nebola, ale stále sa to ešte podobalo bežnej praxi. Ťažkosti nastávajú vtedy, keď pán vinice rozkáže vyplácať „počnúc poslednými“ – a to verejne a rovnako. Aj tým, ktorí boli najatí prví a výplatu dostávajú ako poslední. Hospodár akoby si tu koledoval o problém a vzápätí aj nastal. Jeho práve vyplatení zamestnanci naňho šomrú pre nerovnaký meter. Lenže on nebol nespravodlivý. Dohodli sa na denári a ten im zaplatil. Ich argument „my sme znášali bremeno dňa a horúčosť“ teda neobstojí. Medzi ním a tými ďalšími už dohoda nebola. Ak chcel byť k nim štedrý, bola to jeho vec. No k tým prvým nespravodlivý určite nebol.

Hoci je toto vysvetlenie logické a hoci vieme, že firmy a podnikatelia aj dnes darujú sumy, ktoré prevyšujú mzdy ich zamestnancov, predsa sa nevieme zmieriť s tým, že niekto dostane darom to, čo si my musíme tvrdo odrobiť. Veď ako nás vie škrieť aj to, keď si niečo kúpime a daný tovar zakrátko klesne na akciovú alebo až výpredajovú cenu.

Toto podobenstvo udiera na našu veľmi citlivú strunu. Dotýka sa závidy a lakomstva. Ťažko znášame, keď sa iným darí lepšie než nám. Nevieme sa tak ľahko zmieriť s tým, že tí druhí sú – podľa nás – jednoducho šťastnejší než my. Po páde komunizmu sa mnoho „dobrych“ kresťanov nevedelo (a možno dodnes nevie) zmieriť s tým, že „tí, čo nás utláčali, prenasledovali, šikanovali, zničili nám kariéru...“, sú dnes v kostole a dokonca neraz ešte aj vážení v miestnych farnostiach či spoločenstvách.

Kde je teda pointa celého podobenstva? V tom, že tí prví robotníci nepochopili, že už samotná práca vo vinici bola výhrou i odmenou, a nie ich zásluhou. A všetci ďalší boli ukrátení, aj keď možno nie z vlastnej viny, že nemožili pre hospodára – Boha – pracovať skôr. Vyjadril to za nich svätý Augustín, ktorý po svojom obrátení zaúpel: „Neskoro som Ťa začal milovať. Krása taká dávna a taká nová, neskoro som Ťa začal milovať!“

Ján Víglaš

Jesenné kántrové dni sú v tomto týždni v stredu, piatok a v sobotu. Záväzný je jeden deň. Obsah kántrových dní, je poďakovanie za úrodu.

Želám ti pocit vďačnosti

Na plagáte v jednom kvetinárstve boli napísané tieto slová: „Naše kvety sú také lacné, že ich môžu kúpiť aj manželia pre svoje manželky.“

Humorná výzva a nielen pre manželov. Výzva pre svedomie každého z nás, aby sme sa sami seba opýtali, či aj pre nás nie je všetko samozrejmosťou a či nezabúdame na vďačnosť.

Je toho tak veľa v našom živote, za čo by sme mali byť vďační: za ľudí, ktorí nás majú radi; veci, ktoré vlastnime a považujeme ich za samozrejmé; za zážitky, ktoré sme mohli zažiť.

Mali by sme ďakovať za naše zdravie, za každodenne prestretý stôl, za našich priateľov a známych, za možnosť ísť na dovolenku.

Mali by sme ďakovať za služby pekára, mäsiara, šoféra v taxiku. Za prácu roľníka, predavačky novín či šoféra autobusu.

Mali by sme byť vďační za kvety v susedovej záhrade, za trávnik v mestskom parku, za smiech detí, za hviezdy a mesiac, za slnečné lúče a dážď.

Adalbert L. Balling „Všetko najlepšie“

Sväté omše v 25. týždni cezročného obdobia - (A)

19.IX. pondelok « *Missa Tridentina* »

18.00 *Za farníkov*

20.IX. utorok

18.00 *Za Ľ. Vojtecha Nemca, manželku a syna Miloslava*

21.IX. streda - kántry

18.00 *Za Ľ. Imricha a Margitu Jurikovičových, syna a nevestu*

22. IX. štvrtok

18.00 *Za Ľ. Antona a Apolóniu Jurčovičových a rodičov*

23. IX. piatok - kántry

18.00 *Za Ľ. Leopolda Jurčoviča, manželku a za Ťa*

24. IX. sobota - kántry

8.00 *Za farníkov*

Upratovanie kostola č.d. 52 - 75

25. IX. 26.nedeľa cezročného obdobia - (A)

8.00 *Za Ľ. Františka Fabiankoviča, manželku a rodičov*

Lektori: Hrdlovičová, Šuplatová

10.00 *Za farníkov*

Polakovič, Polakovičová

Liturgický kalendár

19. IX. pondelok

20. IX. utorok

21. IX. streda

22. IX. štvrtok

23.IX. piatok

24.IX. sobota

sv. Január, biskup, mučeník

sv. Ondrej Kim Teagon, kňaz, Pavol Chong Hasan a spoločníci, mučeníci

sv. Matúš apoštol a evanjelista - sviatok

sv. Emerán, biskup a mučeník

sv. Pio z Pietrelčiny, kňaz

sv. Gerhard, biskup a mučeník

Slovo na dnes

Organ.

Nevieme, prečo Boh taký zložitý stroj ako je naše telo vložil do takých nevedomých a nezodpovedných rúk Vieme, čo všetko možné sa dá vymačkať z toho prístroja, keď všetko funguje a všetko sa rozihrá. Géniovia vedy, umenia a kresťanstva sú vlastne naplno žijúci ľudia.

Poviete si: Umrel, bol to dobrý človek. Ale mne je z toho smutno. U starých ľudí čakám k добрote aj múdrosti. Nie tú, čo sa učí v školách, ale tú, ktorá sa hlása tu.

Vy vidíte jeho dobrotu v tom, že sa zodral. To robí aj stroj, nemá tvár a veľa mu neďakujeme. Ani Boh nemá zaľúbenie v otrokoch. Práca bola, je a bude ako hra pre deti. My sme tu na to, aby sme si svoje prijali, odohrali, odpracovali, ale aj premysleli, premodlili, preboleli.

Socializmus je chorý na svoj radikálne protináboženský postoj. Je to tam umelo pridané a naštepené ako kliatba alebo nádor. Je veľa ľudí, ktorým je socializmus sympatický, až na túto jedinou vec. Až sa zrieknu svojho protináboženského boja, mohla by nastať zaujímavá forma organizácie sveta. Vedecky fundovaná a ponechala by priestor na slobodu svedomia a pre prastaré ľudské hodnoty.

Vytvať v dobrom až do konca. Život, ktorý štartuje slávnostným krstom, v láske a nádejach rodičov, pokračuje slávnosťou prvého svätého prijímania, birmovkou, láskou, svadbou sa môže tak tragicky skončiť, že ten človek sa topí už len v alkohole, aj sa v ňom utopí.

Život treba brať skôr ako maratón. Rátať sily, merať a vážiť, aby sme mali múdre srdce. Aby nezhasol ten plamienok v nás, ktorý len veľmi senzibilní ľudia vidia ako auru už tu na zemi. Ten plamienok, ktorý nás bude označovať a dá nám prežiť aj našu vlastnú smrť.

Úcta k životu. Smer, ktorým sa uberá celá príroda. Lastovička chráni mláďatá, prijíma, živí, opatruje, zvieratko si chráni zdravie a nenapije sa otrávenej vody, rastlinka ďakuje úrodou za slnko, živiny a vzduch. U nás život v tej najvyššej forme.

My, aj keď budeme vo väzení, vás budeme nútiť, aby ste žili svoj socializmus v kresťanskej spoločnosti. Už tým, že tvrdo bojujete za svoju ideu, ste kresťanmi - i keď zlými, ktorí plujú do vlastnej tváre a podkopávajú vlastné základy.

Keby ste boli hindovia, sedeli by ste v lese na čerstvom vzduchu a živili by ste sa zeleninou a pšeničkou, lebo aj vy máte len jeden žalúdok a spočítané dni. Sami musíte vidieť, ako sa vám váš vysnívaný a vybojovaný raj mení na peklo.

Aj my sme sa zmierili s údelom, že svoje kresťanstvo budeme žiť v socialistickej spoločnosti. Aby sme sa vyhli chybám, ktoré nám vyčítate a neviete odpustiť z minulosti, my s vami nechceme mať nič spoločného. Dištancujeme sa veľmi prísne a dôsledne od politiky. Aj keby som mal svoj život prežiť v tejto dedine ako traktorista. Na protest a na svedectvo. Viem, že je nás málo, ale to, čo ide s vami, s vami zdegeneruje.

Z večera do rána vychladne srdce, o ktorom si sa nazdával, že horí pre Boha. Koľko námahy to stálo, než si ho zohrial. Odpísať? Neodpísať? Pochovať? U Boha nie je nič stratené.

Mnohé problémy, ktoré kedysi riešili výlučne teológovia a moralisti, stali sa pracovnou náplňou psychológov a

sociológov. Nevieme, či pribúda alebo ubúda veriacich či ateistov. Vedecky zmysľajúcim ľuďom obyčajne vadí obsolentnosť cirkevného učenia, najmä dogmatizmus. Nepoznáme deliacu čiaru medzi ateistami a agnostikmi. Tí neveria v tradičný obraz Boha, ale nie sú si istí, či nejestvuje nejaká iná neznáma nemystická sila, ktorá by predstavovala akýsi „super systém kozmu“.

Keď naši otcovia chodili do školy s griflom a tabuľkou, ich učitelia verili, že keď ich naučia čítať a písať, budú šťastní, duchovne bohatí básnici, spisovatelia a inteligenti. Priemysel roztočil výrobu ceruziek a papiera. Dnes sa všade váľajú hromady ceruz, v škole nimi podkurujú a šťastných tvorcov ubudlo.

Šliapeme po stoloch podtlačeného papiera. Pravdy nie je viac ani menej, lebo inteligencia a múdrosť je v srdci.

Anton Srholec „Ako čerstvý chlieb“

VZBURA V UTRPENÍ

Š: V priebehu celých dejín sa ľudia pýtali: aký zmysel má utrpenie? Odkiaľ sa berie, čo je jeho prameňom a aký je jeho cieľ? Stráca sa chuť k životu, keď prichádza choroba, smrť blízkych, neúspech v práci, rozpad manželstva, starosti s deťmi.... Utrpenie sprevádza bezradnosť, pocit bezmocnosti. Človek sa zvlášť búri, keď utrpenie spôsobuje druhý človek. Niektorí spôsobujú bôľ bezmyšlienkovito, niektorí iní pre zisk, iní zas chce pokoriť druhého, dať mu pocítiť, že má nad nim moc. Niekedy človek ničí bližného, lebo ten je výčitkou jeho svedomia, pripomína mu jeho hriech.

JS: „*Ľudské utrpenie dosiahlo svoj vrchol v utrpení Krista. Súčasne však nadobudlo celkom nový rozmer a nový poriadok: bolo spojené s láskou, [...] s tou láskou, ktorá tvorí dobro, premieňajúc naň i zlo, [...] tak ako najvyššie dobro vykúpenia sveta vyrástlo z Kristovho kríža*“ (Ján Pavol II., *Salvifici doloris*, 18). *Kristus nás priviedol do svojho kráľovstva skrze utrpenie. „A tak aj ľudia dozrievajú utrpením, obklopení tajomstvom Kristovho vykúpenia“ (tamže, 21).*

Svätý Pavol zase píše: „*Teraz sa radujem v utrpeniach pre vás a na vlastnom tele dopĺňam to, čo chýba Kristovmu utrpeniu pre jeho telo, ktorým je Cirkev*“ (Koll,24),

Milosrdný Bože, Otče náš! „V láske, ktorá má prameň v srdci Krista, je nádej budúcnosti sveta. Kristus je Vykupiteľom sveta; »a v jeho ranách je naše vykúpenie« (Iz 53,5)“ - tak napísal námestník tvojho Syna Ján Pavol II. Modlím sa za tých, ktorí trpia duchovne a fyzicky, aj za tých, ktorí prinášajú pomoc: lekársku, ošetrovateľskú, psychickú, duchovnú, náboženskú. Obráť tých, ktorí spôsobujú bolesť bližným; daj aby prestali s ukrivdeniami a vynahradili zlo. Všetkým trpiacim prinavráť nádej, aby neupadli na duchu. Nech rastie v nich viera, že zlo môže oslobodzovať láska, bohatý a nezištný dar zo seba. Nech Mária, Potešiteľka utrápených, sa prihovára za nás.

Ján Szekodoň „Modlitba znechuteného“

Nenávist' voči cudzincom.

V istej vete bývali svojho času vedľa seba slová celkom tak, ako bývajú ľudia v ulici. Teda, v jedinej vete bývalo zopár slov. Dobre si tú vetu ešte pamätám: „U nás prebýva pokoj.“

Bola to úžasná veta a každé jej slovo bolo šťastné, lebo mohlo prispieť k takej vete. „U“ povedalo ostatným: „Môžeme byť šťastné, že bývame spolu.“ A „nás“ povedalo priateľom: „Teším sa, že všetkých spájam.“ A tak to šlo ďalej, všetky slová tvorili naozajstné spoločenstvo.

Jedného dňa k nim pribudli dve nové slová. Pochádzali z ďaleka a zneli: „for ever.“

„Veď sú to cudzie slová, povedali domáci, vonkoncom cudzie slová.“

„Ako inak vyzerajú“, povedalo „u“.

„Načo nám budú, my ich nepotrebuje“, povedalo „nás“.

„Musíme ich zdvorilo, no rozhodne poslať preč“, povedalo „prebýva“.

Tak aj urobili a tým dvom novým vysvetlili, že tam . nemajú čo hľadať. „Viete, u nás je už každé miesto vo vete obsadené. A okrem toho vám nikto nerozumie. Napokon - tu cudzie slová naozaj nemajú čo hľadať. Nechápte nás zle, nie je to zlá vôľa, ale...“

A kým pokrytecky argumentovali a pritom vyskakovali zo svojich miest, vhupli iné slová na ich miesto. Do bytu „u“ sa nast'ahovalo „proti“, do apartamentu „nás“ prišlo „všetkým“, do izby „prebýva“ sa nast'ahoval dedko „zúril“ a do domu „pokoja“ vošla „nenávist“.

Prv než sa domáci spamätali, ich ulica-veta sa zmenila na hrozný výsmech: „Protí všetkým zúri nenávist!“ Vtedy zaplakali a uvedomili si, aké by to bolo krásne, keby boli prijali tie dve cudzie slová: „U nás prebýva pokoj - for ever!“ Ale už bolo neskoro. Od toho času sú v podnájme a žijú v ustavičnom strachu, že dostanú výpoveď.

Anglické príslovie

Lectio divina Príliš štedrý?

Mt 20,1-16

(Ježiš povedal učeníkom toto podobenstvo:)

¹Lebo nebeské kráľovstvo sa podobá hospodárovi, ktorý vyšiel na úsvite najat' si robotníkov do vinice. ²Dohodol sa s robotníkmi za denár na deň a poslal ich do svojej vinice. ³Keď vyšiel okolo tretej hodiny, videl iných postávať na námestí a povedal im: ⁴Choďte aj vy do mojej vinice a dám vám, čo bude spravodlivé. ⁵A oni šli. Zhova vyšiel okolo šiestej a deviatej hodine a urobil tak isto. ⁶Keď vyšiel okolo jedenástej a našiel iných postávať, povedal im: Čo tu stojíte celý deň a zaháľate? ⁷Povedali mu: Keď nás nikto nenajal. Hovorí im: Choďte aj vy do vinice. ⁸Keď sa zvečierilo, povedal majiteľ vinice svojmu správcovi: Zavolaj robotníkov

a vyplať im mzdu, všetkým od posledných až po prvých! ⁹Keď prišli tí, čo boli najatí o jedenástej, dostali po denári. ¹⁰Tí, čo prišli prví, mysleli si, že dostanú viac. No aj oni dostali po denári. ¹¹Vzali ho, ale reptali proti hospodárovi: ¹²Títo poslední pracovali jedinu hodinu, ale ty si ich postavil na roveň nám, čo sme znášali bremeno a horúčavu dňa. ¹³On však povedal jednému z nich: Priateľu, nekrivdím ť! Nedohodol si sa so mnou za denár? ¹⁴Vezmi, čo je tvoje, a chod! Ja však chcem tomuto poslednému dať toľko, koľko tebe. ¹⁵Nemám azda právo urobiť so svojím, čo chcem? Alebo zazeráš na mňa, že som dobrý? ¹⁶Tak budú poslední prvými a prví poslednými.

Ďalšie čítania: Iz 55,6-9; Ž 145,2-3.8-9.17-18; Flp 1,20-24.27

ČÍTANIE:

Ježiš rozpráva toto podobenstvo, aby nás naučil niečo o Bohu a jeho novom kráľovstve. Nemá v úmysle vyjadrovať sa k otázke sociálnej spravodlivosti.

Ako aj v iných podobenstvách, aj tu Boh je majiteľ a vinica je jeho kráľovstvo. Hospodár v rôznych hodinách dňa najíma ľudí, aby prišli pracovať do jeho vinice. Možno tí robotníci, ktorých najal ako posledných, boli tí, ktorých nikto nechcel. Je však prekvapivé, že keď prišiel čas výplaty, každý dostal rovnako. Tí, ktorí sa lopotili dvanásť hodín, dostali presne toľko isto ako tí, ktorí odrobili len poslednú hodinu. „Výplata“ alebo odmena je zmluvný príslub - večný život v Božej prítomnosti. Nie je to odmena za službu kráľovstvu, ale Boží dar. Boh nemeria svoju lásku a milosť tak, akoby niektorí dostali viac a iní menej. Boh štedro zahŕňa svojou milosťou všetkých.

Pravda je taká, že každý, vrátane tých, ktorí mali to privilegium slúžiť Bohu celý deň, dostane viac, ako si zaslúži.

MEDITÁCIA:

Môže nás toto podobenstvo naučiť niečo o našom postoji k službe Bohu, pýche a našom postoji k bratom a sestram v Kristovi? Nežiarime na druhých?

Hospodár najal robotníkov, ktorých nikto nechcel. Čo sa z toho môžeme naučiť?

Čo nás toto podobenstvo učí o Božích vlastnostiach?

MODLITBA:

Hospodár hľadal nových pracovníkov niekoľkokrát za deň, pričom zdôrazňoval nutnosť dokončiť zber včas. Ježiš naliehal na svojich učeníkov, aby prosili Boha, aby poslal viac robotníkov na svoju žatvu. Modlite sa, aby Cirkev mala dostatok kňazov a laikov, ktorí sa budú venovať misii. Pýtajte sa, akú úlohu v šírení evanjelia a starostlivosti o učeníkov môžete zohrať vy.

KONTEPLÁCIA:

Uvažujte nad týmito veršami z Iz 55,8-9: „Lebo: Moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty - znie výrok Hospodina. Lebo ako nebesá prevyšujú zem, tak prevyšujú moje cesty vaše cesty a moje myšlienky vaše myšlienky.“

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku